

23.1.50, יום ב' ה' שבט תש"י.

קדוגן אשר לאבן (19.1.50) שבעית סומלי תקח כל הזמן עד אמצע או סוף
פברואר. אנגליה תלחץ על הקלות להסכם ישראל ועבה"י. אם הסכם זה יכלול סידורים
לשמירת המקומות הקדושים תחת פיקוח או"מ - אנגליה תראה בעיה ירושלים כנפרדת,
אם לא יהיה הסכם כזה הוא פניה שהבוא תכנית זרו. לא ברור אם יקרא שם הסיועד
של המו"מ - זה א' הלוי בהשובות. אם אינן שליליות בהחלט עצה מאמנות (?).
יחזן הסמך באטיות במו"מ. שאל אבן אם הסכם עבה"י יצא לטועל. אבן ענה שזה תלוי
לגטרי במלך. הוא הביע השתוממותו. לפה דורש המלך מסדרון לנמל שאינו קיים.
בא אצלי הרב הראשי (צבאי) גורן עם שתי הצעות חוק: 1) על מקום פטירת חיילים,
2) על בעתי קברות צבאיים. מסירת סמכות לקצין מוסמך להוציא תעודה שחייל לפי מיטב
ידיעותיו נפטר מפעולות מלחמה - היא בניגוד לדין היהודי, שמכיר בעד שיעוד
לגבי נפטר, אבל לא בשעת מלחמה. ולכן זה טוגע בחוקי האישות. והוא מציע שהתעודה
תינתן רק בהוראת הרב הראשי לאחר שיבדוק המקרה. אמרתי לו שזהו מתן סמכות חוקית
נוספת לרבנים, המהנגדה לדעת רוב הכנסת והעם). אילו חוק הרבנים לא היה נשאר
מימי המנדט - ^אהיו עושים אותו עכשיו בשום אופן. איני רוצה לפגוע בחוק האישות,
אבל איני רוצה לפגוע (ואיני יכול ומוסמך) בהכרה המוסרית של חלק גדול מהצבור.
ולכן הצעתי לו שהחוק יתקבל כמו שהוא, אלא שאני אמנה אותו כקצין מוסמך.
הסכים לכך. ואשר לרשום בהי קברות יש טעיה על העברת גופות, שגם דבר זה הוא
בניגוד לדין בתנאים מסוימים (אם כי אין על כך איסור כללי), והסכמתי להוסיף
בהצעה סעיף 5 האומר "קצין מוסמך רשאי בהסכמת מנהל השרותים הרפואיים או בא כוחו
המוסמך לצוות על העברת גופה" - להוסיף המלים ובהחייצות עם הרב הצבאי הראשי,
כי רבים מההורים האדוקים יתנגדו להעברה אם זה יעשה בניגוד לדין.

- בא אצלי ^{לפני} צועק חמס על שהוצא מהצבא. הוא מוכשר מבחינה גופנית, הוא למד הרבה במשך השנה. הסברה לו הקשיים של הקופת המעבר, קשיי יעקב ויגאל, אין מקום חפשי במיקוד, ובמטה אני חושש שלא יוכל לעבוד יחד עם יגאל. יצא מאוכזב. שמע שמחפנה מקום במשטרה - כאילו יחזקאל עובר למשרד חוץ, והוא מוכן ללכת למשטרה. השתוממתי על שמועה זו.

- משה לא מרוצה מהצעות מ. נראה לו שבמקום לנסות להשיג הזמנה מס. - נוהל לא כ"כ קל ולעומת זה מחייב - ולתת על ידי כך לנסיעה פומבי רב כאקט מדיני ממדרגה ראשונה, מוטב שאסע כנענה לקריאה מיוחדת של נשיא ^{אריאל} לעזרה במגבית, להיוועד עם ראשי יהדות אה"ב על עתיד המפעל, לאחר שתוסדר הנסיעה בצורה כזו אפשר לפנות לבה"ל - לא ע"י מחווכים אלא רשמית ע"י השגרירות ולבקש ראיון על מנת שזה יובטח עם הנסיעה - אמרתי למשה שהצעתו לא נראית לי. בהצעה משה אני רואה שחי סכנות: (1) היא דמיונית במידה רבה, (2) יש בה ריסק מדיני רב. אם בכל זאת יש לה סיכוי מעשי - אפשר להסוות הנסיעה, בכל אופן איני מוכן להגיד לט. מה שם. רוצה אגיד לו, אלא להסביר ^{למשה} ~~למשה~~ לאסתו. הדבר כדאי רק בגלל מחרה אחת (אם אפשר להשיגה) ציוד מלא ~~לצבאנו~~ לצבאנו.

דר. אלטמן הביא לי רעיון פילוסופי. והצעה מסוימת. ישראל לא סהם מדינה, אלא מעצמה רוחנית גדולה. ויש לה כוחות בעולם: רוסיה, אמריקא, ישראל. ויש ליסד ארגון חשאי מעין "זקני ציון" להיפך. לשם מה? לא ברור.

ישיבת ועד הבטחון על תיקוני חוק שרות הבטחון.

בצהריים סעד עמי עזרא דגון. הפתרון לבעיה מערבית ^{השבת} בארצות ערב. נאומו של נחם הטיל עליהם מחד. רואים בכך סימן של מלחמה קרובה. יש לקבוע

קו ולהסיל אותו בכל המשרדים המספלים בערבים. יש לרכוש אדמתם.

§

- אה"צ ערכתי דברי בכנסת על חוק שירות הבטחון.

- בערב - העלו בכנסת שאלת ירושלים.

24.1.50, יום ג' ו' שבט

ההיעצות בבוקר עם ראובן, משה ודיין על השיחה עם עבדאלה הערב. נקיים
מגע אתו בבעיה ירושלים. ואם הוא נכון לשלוט בכל העניינים נציע לו חמורה חדשה
בורום - אם יתן מה שדרשנו מקודם: חלק בעיר העתיקה, גדה מערבית ולטרון.

- בא אצלי דוד שאלתיאל. יש הסכמה בין דוד וסתר שכל השטח הכפרי צריך להמסר
לחיל הספר. דוד מציע להוסיף גם הממשלא הצבאי ושרות הבטחון, משטרה וחיל הספר
יהיו תחת מפקד אחד, בלשכה ראש הממשלה לתאום. יחזקאל מציע: חיל הספר נשאר כוח
צבאי, מועל תחת המטה הארצי של המשטרה, יאמן אנשיו בעזרת המשטרה, כוחותיו
יעמדו תחת מפקדי המחוזות והנפות, רק לצרכי שמירה הגבולות ומלחמה בהסתננות.
ברור שזה לא יתכן תחת סיקודו של דוד. ראובן מציע שדוד ישולח לפריס
בנספח צבאי ומפקד החלמידים ששלחו לצרפת. (נותנים לנו 40 מקומות).

- בא אצלי יעקב הרצוג. יש בעיה גדולה של עולי תימן. יבואו יהודי
טריטוריאלי. כולט אדוקים. מבחינה כלכלית הם זקוקים להסתדרות, אבל הפגיעה הדתית
חזיק. יש לו הצעה: הפועל המזרחי ופועלי אגודה יכנסו להסת'. הם יהיו לבבי